

משרד החוץ ותפקידו - ממלאת תרבות חוץית

כל רגע רשות לנדן בפרש התשבר ופ

טרוכים נידי נחתם ליבובץ - שנות חמש שנים

שלוח (חט"א)

חפייה מה (ג"ג-מ"ד)

הרחוז לודווין העזיר של פסוקי גליירבך פין גליירן אלה משפטן של מה גן

וילו ויאמר מה אל זה?

ושפכו סדרים כי חללית בכח את העם הזה שברבו

וילו ואמרו אל יושב הארץ חזאת

שפכו כי אתה ה' בקרבת חסן חזאת

אשר עין בעין נראה אתה ה'

ונבנך עומד עלייהם

ובעשור פדו את חנוך לפניום גוטמן

ובעשור אט לילך

ס"ז. רחמת את העם הזה כאיש אחד

וזכרו הגוים אשר שפכו שפכו לאסder

ס"ז. סבלתי יבולות ה' לחנייא את תעט חזאת

אל הארץ אשר נשב לתוכם

ויחטפטם במדבר

ג. שאלות ותשובות ברש"ג:

א) מה חזיריך לתוסיד כאו שלוש מליט

אליה שאידן בתוביות בפסוק?

ב) לך לו לוטה כאו ט"כ" שטמש בלטו

"אשרה", ותלה כתת שערות "כ"י" בלטו

"אשרה" חיר במקרא עד חבה ולא פרטם

ג) למה שנח רט"י מלטו "סקדבו" ליטו

רביהם - "טקרט"?

ד) למת חוסיך מה שלא יאמרו הגוים

"לא יאמרו שעשאו לך"

ה) למו חיון במקום "אל יושב."

"על יושב" ומבדין לו שכ הווא?

ו) למת הרסיך שלם "מה יאמרנו

עליהם"?

ז) למת שבת רט"י מלאו תפסוך ואמור

במקום "אשר עין בעין" - "יעין"

כעין אתה בראחותם - מה חיון גזה

ה) למת הרסיך ובריהם אלה

ו) למת הרסיך רט"י על החנוך

בכתוב את מליח "פנתאות"?

(ואל חטש להסביר שhort פירוט

למלים "כאייס אחד")

ו) יטרשו לד"ה סבלתי יבולה לא

פחח בפרוץ מליח אליהם (סתוך שלא

תихח יכווח"), אלא קדרים דבריו וו

"ליפי-שיושבי הארץ תיזקם..."

חטב - למת כל הקדרים ובריהם אלה

ו) למת שבת רט"י לשוון חתוב

ואמר במקום "וישחטם" -

"טחטם" ומי לא יגע כי וא"ר

חטפנן הוופכו לעברין

(וחטוח דבורי שטרת י"ב י"ח)

ד) ליטוב: חטבם

ה) ד"ה רטפכו טוריים: ושפכו את אשר חתרכם.

ו) כי חעליהם "כ"י" שמשם בלשו

"אושר". והם רוזר אשר הפלית

בכחך החגודה אוטם מקרובם

וכשיטטעו, שאות הורגים, לא

יאטרו שחטאך לך, אלא

יאמרו, שכגד יושב" הארץ לא יכלה

אבל בוגדי יושב" הארץ לא יכלה

לחלהם, וזרו חיה

ז) ד"ה זאמרו אל יושבי הארץ חזאת

כמו: על יושב הארץ חזאת,

ומה יאמרו עליהם?

מה שאמר בסוד חניני: "מכליה

יכולא-ח", - בשבייל שטטנו, כי

אתה ה' שוכן בקרובם, ועיין בטעו

אתה גראח לחתם רחכל בדרכך חת

ולא הכירך בר שגתק אחותך

מחט עז החזה

ס"ו) ד"ה רחמת את העם

כאייס אחד: פתאום,

ומטהורך כך יאמרו הגוים

אשר שפכו וגוו,

ס"ז) ד"ה סבלתי יכלה ליפי

איושבי הארץ חזקים

רגבוריים ואיזדו דומח

פרעה לשליטים ואחד

מלךים.

דאת יאמרו על יושבי

ארץ חזאת:

"סבלתי יכלה בידך" - מהו

שלא היה יכול בידך

לחביבאך, חתיבאך, חתיבאך.

ב. ט"ל ו"ג - י"ג

היא רשותו סקרים; המזריטים יודיעים שאחיה אורה ישראל כי תמלחת בכהן אתה מאמין?
חזק טברו, והכגענים יודיעים מה שआתם בסדבר, כי טען כי אתה נ
בקרב העם הזה. ובהז המזריטים אמרו אל-הכגענים מה שראוי בעיניהם ("ב'
העלית בחר") והכגענים יגידו להם מה שआתם אורתם בסדבר.

ואם תחרזג את ישראל, אז אלו ואלו, המזריטים והכגענים ובם שאר האומות
אשר טען את טען יאמרו:
"סבלתי בכולה ה' להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם ליחסות
בסדבר".

כי לא יוכלו לומר שהרשות אורתם בטzáה, כיobar יטען שאחיה אורה. אולם,
אם כן יאמרו, שמאhabitת אורתם הרגם, כדי שלא יפלג ביד אויביהם, וזה
סבלתי יכולתך להפריש אורתם.

וחבוק "ואמור אל יושב הארץ" גניזה: יאמור אל הכגענים כתשץך קודם
לכך: כי העלית בחר את העם הזה מקרבו".

ו"טענו כי אתה ה' בקרוב העם הזה...". חודה אל יושב הארץ חזאת, הם
חפצענים טענו השגחת ה' על ישראל בטבר;

וחרשותה מלת "אשר" (בפסוק י"ד) "ואמור אל יושב הארץ חזאת" אף
"טענו כי אתה ה' בקרוב...").

1) במה מהגד סד"ל לפרשו של רשי?

x 2) חיכן - בלטונו הכתוב - יוכל לטענו לו טרך לדעתו?

3) במה מסכים הרא עם דעת רשי ובמה משלים הוא דבריו. פט"ז?

ג. י"ג ט"ל גדרה אמה ה'

שעורות דראות, כי אתה ה' רענן עומד עליהם.

"דראה" הוא לשון עבר לסתור, וראה כאן פעל סתום (impersonale)
ונפרושו: נס on

ואחר מלת "בראה" הרשמה מלת "כל" על דרך (ירטיה מ"ה ה')

"מדוע ראייתי מה חתים"? שביברו: ראייתי, כי חמי, חתים.

והרי"ך במלת "ופגעך" איינה לחבק אלא לפירוט: דראה כי אתה ה',
כלומר: ענגן עומד עליום.

א) במה סורה שד"ל כאן מן הפירוש המקובל
(זהו גם פרשו של רשי?)?

2) מה מרייך את שד"ל לפודס בדרך זו?

3) למה מפה שד"ל את רשי ורעה"ר רענן לא כמי"ר חתובר
אלא כמי"ר חתובר? מה תיקן בזח?

ד. משליח את הדברים ממוסעים בפי המזריטים בדברי משה כאן לדברים המושמעים בפ'
המזריטים בתפילה משה אחר חטא העגל.

שומר ל"ב י"ב

למה יאמרו מזריטים לאמרות:

ברעה תוציאם לארודג אורתם בחרים

ולכלותם מעל פנוי האדמה

במדבר ליד ט"ז-ט"ז

ואמורו חלויין אשר טענו טען לאמרות:

סבלתי בכולה ה' להביא את העם הזה

אל הארץ אשר נשבע להם

וישחטם במדבר.

הסביר, למה טען משה אז, שהמזריטים יאשימר את ה' בכוראות דרון לפני ישראל, ולמה טען
משה עתה שהמזריט יראו נמשיוו כלפיהם-ישראל תוציאות חולשתך וחוסר יכולות?

שאלות ובן חשיבות יש לשלוח לד"ר ג. ליבוביץ, קריית-משה ירושלים